

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎM "INCASO" SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „INCASO” SRL împotriva lui Robu Radu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către ÎM "INCASO" SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea din 13 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani),

c o n s t a t ă :

La 26 ianuarie 2018, ÎM „INCASO” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Robu Radu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 30 iunie 2015 între ÎCS „Iute Credit” SRL în calitate de creditor și Robu Radu în calitate de debitor a fost încheiat contractul de împrumut nr. 629724 din aceeași dată și executat la sediul creditorului.

Potrivit contractului de împrumut debitorul a solicitat posibilitatea returnării împrumutului, dobânzii și a taxei aferente contractului pentru acordarea împrumutului în rate lunare conform unui grafic coordonat și negociat între părți.

Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, i s-a angajat să plătească pe lângă valoarea împrumutului principal, taxa aferentă contractului de împrumut, dobânda și o penalitate contractuală de 0,5%/zi, care se raportează duratei de întârziere.

La 30 iunie 2015, ÎCS „Iute Credit” SRL și-a onorat obligațiunea sa, transferând debitorului împrumutul acordat, însă pârâtul până în prezent nu și-a onorat obligațiunile corespunzător clauzelor contractuale.

A mai menționat că, ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată Companiei de Colectare a datoriilor ÎM „INCASO” SRL, astfel în adresa debitorului a fost expediată o reclamație prin care el a fost informat de nerespectarea clauzelor

contractuale, despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor și obligațiunea acestuia a returnării împrumutului, dobânzii calculate, taxei aferente la contract și penalităților calculate conform contractului, însă reclamația a fost ignorată de către pârât.

Societatea reclamantă a solicitat încasarea de la pârâtul Robu Radu în beneficiul ei a datoriei în mărime de 28 054,34 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, precum și a taxei de stat în sumă de 1123,37 lei.

Prin hotărârea din 13 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „INCASO” SRL împotriva lui Robu Radu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către ÎM „INCASO” SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea din 13 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani).

Pentru a decide astfel, instanțele inferioare au reținut că, la dosar sunt anexate ordinele de încasare a numerarului de la Robu Radu în beneficiul ÎCS „Iute Credit” SRL conform contractului de împrumut nr. 629724 în sumă totală de 29 296 de lei, care depășește suma pretenției de bază a reclamantei ÎM „INCASO” SRL privind încasarea sumei de 28 054,34 rezultată din contractul de împrumut menționat, astfel, pârâtul și-a îndeplinit obligațiunile de achitare a datoriei.

Mai mult, potrivit pct. 2.3 al extrasului din contractul de cesiune încheiat între ÎCS „Iute Credit” SRL și ÎM „INCASO” SRL la 01 iunie 2010, ÎCS „Iute Credit” SRL garantează valabilitatea creanței, inclusiv că există și este exigibilă. Totodată deși contractul de cesiune a creanței a fost încheiat la 01 iunie 2010, contractul de împrumut între ÎCS „Iute Credit” SRL și Robu Radu a fost încheiat tocmai la 30 iunie 2015.

La materialele cauzei nu se regăsesc probe care să ateste cert faptul că a fost cesionată către ÎM „INCASO” SRL creanța ce rezultă din contractul de împrumut nr. 629724 și despre acest fapt a fost informat debitorul. Corespunzător, suma pretinsă constituie o creanță a ÎCS „Iute Credit” SRL față de pârât și nu a reclamantei ÎM „INCASO” SRL.

La 06 februarie 2019 (prin oficiul poștal), ÎM „INCASO” SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 09 aprilie 2019, Robu Radu a depus o referință la recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎM „INCASO” SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de ÎM "INCASO" SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie

capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către ÎM "INCASO" SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către ÎM "INCASO" SRL reprezentată de avocatul Covaliov Natalia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova